

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. A. Miron)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Trișin Fiodor,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ciobanu Ana
împotriva lui Trișin Fiodor, intervenient accesoriu notarul Ciobanu Ana cu privire
la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare,
împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 martie 2017, Ciobanu Ana a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Trișin Fiodor, intervenient accesoriu notarul Ciobanu Ana cu privire
la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 4-700 din 13 februarie
1998 a apartamentului nr. XXXXX, încheiat între Ciobanu (Slastina) Ana Stepan și
Trișin Fiodor Vasile, autentificat de notarul Svetlana Criucova, cu repunerea părților
la poziția inițială și operarea modificărilor ce se impun în Registrul bunurilor
imobile.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la începutul anului
1998 din motivul bolii incurabile a fiului, în familia lui Ciobanu (Slastina) Ana au
apărut mari probleme financiare. Fiul ei Slastin Roman Alexandru (decedat) i-a făcut
cunoștință cu Trișin Fiodor, pe care l-a cunoscut prin intermediul ziarului „Makler”
și care dispunea de mijloace financiare suficiente pentru a le da cu împrumut în
schimbul unui gaj, în scopul obținerii beneficiului.

Astfel, Trișin Fiodor a căzut de acord să-i împrumute Anei Ciobanu suma de
1500 de dolari SUA cu condiția, că aceasta drept asigurare va restitui datoria, va
întocmi la notar un contract de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. XXXXX
care către acel moment îi aparținea cu drept de proprietate ultimei, promițându-i că
după restituirea datoriei îl va întocmi din nou pe numele ei. Din motiv, că altă ieșire
din situație nu avea, Ciobanu Ana a fost nevoită să accepte condiția în cauză. La 13
februarie 1998 Ciobanu Ana, fiul acesteia Slastin Roman și Trișin Fiodor s-au
întâlnit lângă biroul notarial de stat nr. 4 situat în str, Kiev 6/1 mun. Chișinău. Fiul
reclamantei împreună cu Trișin Fiodor au intrat la notarul Criucova Svetlana, care
la aceeași dată - 13 februarie 1998, a autentificat contractul de vânzare-cumpărare a

imobilului litigios în lipsa vânzătorului Ciobanu Ana, care aștepta în automobilul lui Trișin Fiodor.

A susținut reclamanta că după încheierea contractului de vânzare-cumpărare petiționara a primit suma de 1 500 dolari SUA, stabilind imediat și graficul restituirii împrumutului. După restituirea datoriei, Trișin Fiodor a fost de negăsit pentru a restitui bunul imobil litigios.

La fel, a menționat că, în privința lui au fost depuse numeroase plângeri de escrocherie din partea mai multor cetățeni, care au fost recunoscuți ca părți vătămate, în urma cărora în privința ultimului au fost pornite un șir de cauze penale în baza art.123 Cod Penal, Trișin Fiodor fiind dat în căutare generală.

A specificat reclamanta că la fel a depus plângere, fiind recunoscută ca parte vătămată în cadrul unui dosar penal în care figurau 70 părți vătămate, care a fost suspendat până la găsirea lui Trișin Fiodor, după care urmărirea penală a fost încetată. Despre ordonanța de încetare a urmăririi penale din 1999 emisă de anchetatorul procuraturii mun. Chișinău, B. Batîr a aflat abia acum, când a început să se intereseze despre dosarul penal. Astfel, la pag.6 a ordonanței în cauză anchetatorul menționează, că Trișin Fiodor nu neagă faptul, că părțile vătămate i- au vorbit despre faptul încheierii unui contract de împrumut, însă el n-a fost decacord, deoarece exista riscul nerestituirii banilor dați cu împrumut.

A mai menționat că, dânsa cu surorile sale Cebanu Maria și Dementieva Lilia până în prezent locuiesc în apartamentul litigios, ceea ce se confirmă prin extrasul din contul personal nr. XXXXX. Ciobanu Ana declară cu certitudine, că pârâțul Trișin Fiodor nici o zi n-a locuit în imobilul litigios, iar părțile contractului de vânzare-cumpărare au rămas la poziția, în care au fost și până la încheierea contractului. La cererea de chemare în judecată, a anexat mai multe probe care dovedesc, că transmiterea bunului procurat prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 4-700 din 13.02.1998 n-a avut loc, iar reclamanta Ciobanu Ana continuă să locuiască în imobilul aflat în litigiu. Afirmățiile în cauză le pot confirma și prin ordinele de încasare a numerarului eliberate de ÎMGFL-19, SA „Termoelectrica”, SA „Moldovagaz”, SA „Moldtelecom”, facturile pentru energia electrică consumată eliberate de SRL „Gas Natural Fenosa” pentru lunile noiembrie-2016 - ianuarie 2017, care până la moment sunt achitate de către reclamanta Ciobanu Ana.

Solicită reclamanta Ciobanu Ana constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. 4-700 din 13.02.1998 a apartamentului nr. XXXXX, încheiat între Ciobanu (Slastina) Ana Stepan și Trișin Fiodor Vasile, autentificat de notarul Svetlana Criucova, cu repunerea părților în poziția inițială; și operarea modificărilor ce se impun în Registrul bunurilor imobile.

Prin hotărârea din 08 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ciobanu Ana, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Ciobanu Ana, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08 iunie 2018 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Ciobanu Ana împotriva lui Trișin Fiodor, intervenient accesoriu notarul public Criucova Svetlana, privind constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare, s-a constatat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare nr. 4- 700 din 13 februarie 1998 a apartamentului nr. XXXXX,

încheiat între Slastina (Ciobanu) Ana și Trișin Fiodor, autentificat de notarul Criucova Svetlana, cu repunerea părților în poziția anterioară.

La 18 aprilie 2019, 19 iunie 2019 și 04 iulie 2019 Trișin Fiodor a declarat recurs împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în parte admiterii acțiuni depuse de Ciobanu Ana cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța nu a aplicat corect legislația, a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar probele prezentate.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 12 martie 2019, iar Trișin Fiodor a declarat recurs la 18 aprilie 2019, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Trișin Fiodor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Trișin Fiodor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Trișin Fiodor.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Trișin Fiodor, împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat